

Men det er ikke nok at tilegne sig viden. Viden skal også kunne skabes og bruges i en global verden i en ny tid, og det kræver noget mere.

Derfor handler uddannelse også om alsidig personlig udvikling. Børnene skal lære at begå sig i forskellige kulturelle sammenhænge. De skal lære at være gode kammerater, så de kan blive gode kolleger. De skal lære at arbejde sammen, de skal have en fælles forståelse af, hvad det vil sige at leve i et samfund med frihed og folkestyre i en global verden.

Ja, børnene skal blive verdensborgere. Det er skolens opgave. Børn skal ikke formes efter stereotyper, børn skal ikke måles efter bestemte skabeloner. Sådanne nogle skabeloner kan kun være gennemsnitlige, og vi skal ikke uddanne gennemsnitlige børn i Danmark.

Børn udvikler sig i forskelligt tempo, og de lærer på forskellige måder, og det må ikke forlede os til at sætte dem i bås på tilfældige tidspunkter i deres udvikling. Vi skal uddanne dygtige, demokratiske, livsduelige børn og unge. Det kræver veluddannede lærere med overblik, faglighed og personlighed. Lærerne er jo betydningsfulde voksne for det enkelte barn, og de har ansvaret for skolens opgave sammen med forældrene. Og vi skal vise lærere og forældre tillid og respekt. Deres opgave er kolossalt vigtig, og den kan ikke skemalægges fra Christiansborg.

For at kunne lære skal man trives, være tryk og have selvværd, og det kniber for nogle børn, for børn har forskellige forhold hjemme. Den negative sociale arv handler især om sårbare familier, og de skal hjælpes tidligst muligt.

Der er sket alt for mange skader den dag, den kriminelle løbebane indledes. Men vi ved, at når socialrådgiveren og sundhedsplejersken, pædagogen, læreren, fodboldtræneren taler og arbejder sammen om og med barnet og familien, så virker det. Sikkerhedsnettet skal fungere, også det nære omkring den sårbare familie. Vi skal ikke bare passe os selv. Vi skal have et samfund, hvor vi passer på hinanden.

Ungdomsuddannelserne skal stille høje og relevante krav til de unge, og alle unge skal have ret til en fri og kompetencegivende uddannelse, der svarer til deres evner og interesser. Det er afgørende for Danmarks fremtid, at uddannelsesniveaulet hæves i hele landet. Det koster, men det er dyrere at lade være. Derfor skal voksenuddannelserne have en høj prioritet. Omskoling, opkvalificering, efteruddannelse skal være lige så naturligt som at betale skat.

Kl. 17.35

Den globale udvikling stiller alle mennesker over for mange udfordringer. Verden er overvældende at forstå og forholde sig til. Og derfor skal folkeoplysning have sin renaissance i hele sin mangfoldighed, så alle har mulighed for at blive klogere på en stor verden.

Industrisamfundet er bag os. Vidensamfundet ligger foran os. Det skal vi erobre. Der ligger store opgaver foran. Det kræver forandringer, for vilkårene forandrer sig hele tiden. Det ved borgerne selvfølgelig godt. Vi ved, at det kræver mange flere i beskæftigelse. Det kræver flere forskellige jobmuligheder, f.eks. i servicesektoren.

Vort skattesystem kan ændres radikalt, så vi kun betaler 42 pct. i skat på arbejde. Med 63 pct. i topskat skal man tjene omkring 950 kr., for at håndværkeren har 100 kr. til forbrug. Med det radikale 42 pct. i skat skal man tjene 350 kr. for at give håndværkeren 100 kr. til forbrug. Det betyder, at tømreren, maleren, mekanikeren kan halvere sin regning og samtidig have flere penge til sig selv. Familierne vil bruge flere håndværkere, og sort arbejde vil blive meget mindre.

Vi skal selvfølgelig reformere systemerne, så samfundet fungerer bedre for borgerne, så vi kan løse fremtidens opgaver. Det ved borgerne selvfølgelig godt.

At skabe fremtidens attraktive samfund kræver nøje prioriteringer. Og her er skattestoppet som en kæp i hjulet. Skattestop er lig udgiftsstop. Skattestoppet koster i størrelsesordenen et par milliarder om året på statens budget. Finansministeren tager hvert år et par milliarder fra investeringer i miljø og natur, forskning og uddannelse, kultur, kunst og folkeoplysning, fra ulandsbistand og fra Danmarks internationale arbejde år efter år.

Statsministeren sagde i sin åbningstale, at Danmark skal være et åbent land. Regeringens politik trækker den modsatte vej. Statsministeren er dygtig til at sige mange forskellige ting på en gang. Statsministeren sagde i sin tale: Vi er respekteret i verden. Jeg ville ønske, at statsministeren havde ret, men der er sket ændringer. Måske er diplomatiet for diplomatisk over for statsministeren. Det kan som bekendt være risikabelt at være budbringeren.

Sagen er, at Danmarks navn ikke længere er respekteret overalt. Stramningerne af udlændingepolitikken, de hårde, ubarmhjertige regler for familiesammenføringer, beskæringen af ulandsbistanden, nedlæggelse af miljø-, freds- og stabilitetsrammen taler sit eget tydelige sprog. Det er